

VI GAMBLER MED BØRNS TRIVSEL

Herningmodellen

er populær og skal nu udbredes yderligere
– selvom vi endnu ikke kender effekten.

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder **Mette Nicolaisen**, og jeg er familieplejer. Det er jeg glad for, men når man har med sårbare børn at gøre, er der altid mange overvejelser: Gjorde jeg nu det rigtige? Skal jeg prøve noget andet? Plejebørnene fylder meget i mine tanker, men det er også vigtigt at kunne holde fri, og det hjælper min nye hobby mig til: **Jeg har simpelt hen fået omkring 80.000 bier.**

Når jeg er ude ved bierne, glemmer jeg alt andet – og sådan har jeg aldrig haft det før, heller ikke når jeg fx løber eller dyrker yoga. Måske er det fordi, alt det med bier er helt nyt for mig. Jeg går på bi-kursus sammen med min voksne søn, og det er så sjovt. Vi har bl.a. lært, at man kun må kigge til bierne en gang om ugen – ellers kigger man dem ihjel. Og måske er det lidt det samme med plejebørn: De skal have meget tid og energi, men man skal ikke tænke på dem hele tiden. X

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. www.sl.dk // **Ansvarshavende** forbundsformand Benny Andersen // **Redaktion** Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbo Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk, Maria Rørbæk, mrk@sl.dk, Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk // **Kontakt redaktionen** på nyhedsrum@sl.dk // **Layout** René Hart // **Produktion** KLS Pureprint A/S // **Læserbreve** Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurierende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk // **Annoncer** Se annonce-information på socialpaedagogen.sl.dk. // **Oplag** 45.000 i perioden 1.7.17-30.6.18 // **Redaktionen** af 09/2019 er afsluttet 26.06.2019. Næste nummer udkommer i uge 34. // **Forsidefoto** Ricky Molloy // 76. årgang // ISSN 0105-5399

Danske Medier
OPLAGSKONTROL

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

16

Jeg synes da, at det er iøjnefaldende, at det, som ikke fungerer i Herning, skal stå som flagskibet for de andre kommuner.

— Peter Sandkvist, kredsformand Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland

PORTRÆT

FOTO: KASPER LØFTGAARD

08 Fra bandit til bred ryg **Rolf Hermansen bruger sin egen bagage som mentor for udsatte**

20

Med paraderne helt oppe **På Orøstrand kommer et stigende antal børn med flere afbrudte anbringelser bag sig – og voldsomme ar på sjælen**

FOTO: RICKY MOLLOY

Ny bog

BARNET, BYEN OG VERDEN

Se mennesket bag diagnoserne, lyder opfordringen fra skuespiller Jens Arentzen i hans nye bog

FOTO: TAO LYTZEN

26

LykkeLiga **500 håndboldglade børn samlet til LykkeCup**

TEMA

6

Øreguf til sommerferien

7

Sådan kommer du igang med Marte Meo

14

En særlig relation

Christina og Marie løfter den den faglige opgave sammen

FOTO: SOFIA BUSK HANSEN

24

Er det ok at sige nej til hjemmebesøg?

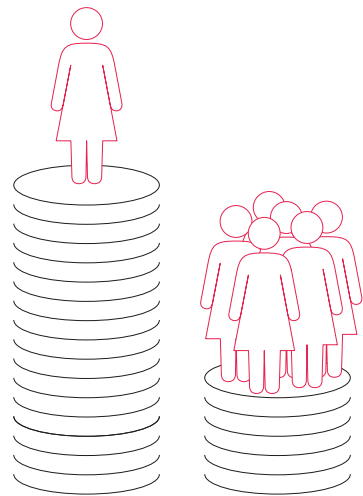
34

FOTO: SOFIA BUSK HANSEN

Karrierehop

Mette Andersen har taget springet fra socialpædagog til ressourcepædagog i en folkeskole

Jo flere kvinder i dit fag – jo lavere løn får du

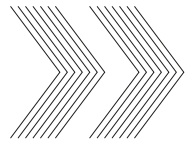
Hvis man vil have en høj løn i Danmark, gælder det om at finde et fag, hvor der er mange mænd ansat. En ny rapport fra VIVE viser nemlig en klar sammenhæng mellem andelen af kvinder i et fag og lønniveauet. Jo flere kvinder, der arbejder indenfor et område, jo lavere bliver timelønnen.

Det skaber et stort ligelønsproblem i Danmark, mener fire fagforbund, der er gået sammen om at sætte fokus på uligelønnen på det danske arbejdsmarked.

– Der er ingen gode forklaringer på sammenhængen mellem lav løn og andelen af kvinder i et fag. Det er simpelthen et levn fra fortiden, som vi skal have gjort op med, siger Socialpædagogerne's formand Benny Andersen.

Skævheden i lønnen går især ud over de store såkaldte velfærdsfag på det offentlige arbejdsmarked, der har en meget stor andel af kvinder. **Uigelønnen er især udtalt inden for arbejdsfunktioner på det offentlige arbejdsmarked, der kræver viden på højeste niveau.** Det er fx socialpædagoger, pædagoger og sygeplejersker. Her viser rapporten, at når andelen af kvinder stiger med 10 procentpoint, så falder gennemsnitslønnen med 9,6 kr. i timen.

VIVE-rapporten blev præsenteret på Folkemødet 2019. X

Hørt ved arrangementet #SocialpolitikNu på Folkemødet 2019:

Nogle af dem, vi får tilbage fra psykiatrien, som skulle være færdigbehandlede, er mere færdige end behandlede. Det er tragisk. Tak for det kæmpe arbejde, I gør i hverdagen. Men vi har sammen et stort arbejde tilbage at gøre.

— Francisco Ortega, udviklingschef i Boligselskabet Sjælland

FOTO: LASSE LUNDBERG

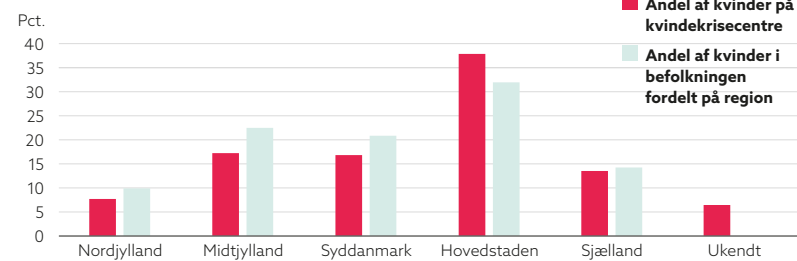
'Jeg fik en god faglig sparringspartner i formanden for Socialpædagogerne Benny Andersen.'

— Afgående socialminister **Mai Mercado** (K) ved overdragelsen til den nye social- og indenrigsminister **Astrid Krag** (S).

1007

Så mange facebookbrugere gav et **stort kollega-like** til socialpædagogerne på specialbørnehaven Birken, der gør forældre til eksperter i autisme.

I 2018 blev 2.019 kvinder indskrevet på kvindekrisecentre i Danmark. Relativt flest fra Region Hovedstaden.

KILDE: WWW.STATISTIKBANKEN.DK/KRISE1

6 ud af 10 oplever stress

Der er for lidt tid til at nå arbejdsopgaverne. Det er kort sagt oplevelsen hos 6 ud af ti socialpædagoger i Storkøbenhavn. Det viser en ny undersøgelse, som Socialpædagogerne Storkøbenhavn har gennemført i samarbejde med Einar B. Baldursson, lektor i arbejdspsykologi ved Aalborg Universitet.

Undersøgelsen viser, at næsten hver tredje socialpædagog **sjældent eller aldrig har tid til at nå alle arbejdsopgaver.** Kun hver fjerde har som regel tid nok til det hele. Det er den primære årsag til, at 58 pct. af socialpædagogerne i Hovedstadsområdet oplever stress i arbejdet. X

FOTO: T. CHICK MCCLOURE, UNSPLASH

Din pensionsopsparing bliver grønnere

PKA, som administrerer medlemmernes overenskomstsikrede pensioner, investerer en mia. kr. i den grønne omstilling i Holland. Pengene skal bl.a. gå til mere vedvarende energi, klimavenlige transportinvesteringer og klimatilpasningsprojekter. Da der er rift om de grønne obligationer, har virksomheder med en i forvejen grøn investeringsprofil fortrinsret til at købe en del af obligationerne. Det er kommet PKA til gode – for som en af Europas førende klimainvestorer var det derfor muligt for PKA at investere et relativt stort beløb i de grønne obligationer. X

FOTO: RICKY MOLLOY

FØRSTE SKRIDT I EN NY RETNING

Så landede det nye bud på et fundament, som Socialdemokraterne, Radikale Venstre, SF og Enhedslisten er blevet enige om i regeringskabalens. Det er de første vigtige skridt i en ny retning med mere velfærd og mindre ulighed i vores samfund. Og det tyder godt for både socialpædagogerne og for de borgere, vi arbejder for. For der er mange positive elementer i det, der nu er lagt frem – og vi ser det meget gerne stemt igennem og gjort til virkelighed hurtigst muligt.

'Alle kan få et handicap, og alle kan få et barn med handicap, der har brug for fællesskabets hjælp og støtte.'

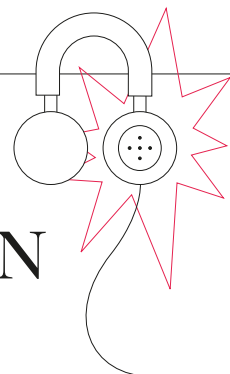
Blandt andet glæder vi os over, at mennesker med handicap er tænkt ind, idet der er politisk ønske og vilje til at skabe mere faglighed og mere specialisering på dette felt. Og det er helt centralt i vores velfærdssamfund. Alle kan få et handicap, og alle

kan få et barn med handicap, der har brug for fællesskabets hjælp og støtte. Det vil vi blive ved med at gentage overfor vores folketingspolitikere – og vi vil blandt andet gøre det med jeres ord fra kampagnen socialpolitik.nu. X

Marie Sonne
forbunds næstformand Socialpædagogerne

PODCAST

ØREGUF TIL SOMMERFERIEN

Bliver jeg skør?

Sara Fondos mor har bipolar lidelse og ser sin egen frygt i øjnene: Er det arveligt?

Hent den i din [podcast-app](#)

Fortællinger om social kontrol

Yngre og ældre kvinder med minoritetsbaggrund fortæller om, hvordan de gjorde op med social kontrol og vold.

Find dem på [merantis.dk](#)

Hjernen på overarbejde

To psykologers guide til at skabe trivsel og balance i et krævendt og komplekst (arbejds)liv.

Hent den i din [podcast-app](#)

Skæbnefortællinger

Personlige historier om fremmedgørelse, skæbne og identitet. I hvert afsnit rejser en fortæller tilbage i sin egen fortid.

Find dem på [Soundcloud](#)

Det perfekte offer 2

En selvmordstruet kvinde med en historie af overgreb bliver seksuelt udnyttet af sin psykiater. Dokumentaren fortæller kvindens historie og kulegraver det tilsyn og de myndigheder, der har svigtet.

Hent den i din [podcast-app](#)

Det Psykiatriske Hospital

Genhør det fordomsfrie og rørende portræt af vanviddets grænseland fra to Radio24syv-journalister udstyret med kun mikrofon og overfaldsalarm.

Hent den i din [podcast-app](#)

Flygtninge fortæller

Få ni historier om at flygte til Danmark og starte et helt nyt liv – fortalt af unge flygtninge selv.

Hent den i din [podcast-app](#)

Afdeling M

Podcastserien følger patienter og personale på dobbelt diagnose-ambulatoriet afdeling M under Psykiatrisk Center Sct. Hans og giver indblik i behandlingen af nogle af psykiatriens sværeste patienter.

Hent den i din [podcast-app](#)

BØGER

Er det dem med diagnoserne, der er de sundeste, fordi de reagerer på et usundt samfund?

Se mennesket bag diagnoserne, lyder opfordringen fra skuespiller Jens Arentzen i hans nye bog.

Barnet, Byen og Verden af Jens Arentzen, School of Basic, 190 kr.

SERIER

Kan min søn ikke danse, skal ingen

Den knaldhårde curlingmor (Minnie Driver) passer godt på sin søn med cerebral parese. Og omverdenen vil gerne tage hensyn – og det kan udnyttes. Skoleballet aflyses, så de lige muligheder virkelig er HELT lige for alle. Komieserien **Speechless** giver et satirisk blik på identitetspolitik og den offerposition, som personer med handicap ofte bliver sat i. X

Kan streames på [Viaplay](#)

BØRN & UNGE

Konkret helhedsorienteret guide til trivsel

Formålet med Børn og unges trivsel – et tværprofessionelt ansvar er ikke at få velfærdsprofessionelle til at lære børn og unge om trivsel, men at kunne lære dem at trives. Med en tværsektionel og helhedsorienteret tankegang – og med afsæt i, at kroppen opfattes både som biologisk organisme, som udgangspunkt for menneskets 'væren-i-verden' samt i relation til samfundsmæssige rammer, udfolder forfatterne måder at arbejde med trivsel på – både overordnet og helt konkrete aktiviteter. Forfatterne, der er lektor på hhv. pædagoguddannelsen og psykomotorikuddannelsen, beskriver trivselsbegrebet i al sin kompleksitet og påpeger, at det kræver komplekse og forskelligartede tilgange og metoder at styrke trivslen hos børn og unge. X

Børn og unges trivsel – et tværprofessionelt ansvar af Mathilde Sederberg og Malene Norup Stolpe (red.). Hans Reitzels Forlag, 250 kr.

Sådan kommer du i gang med Marte Meo

'Ved egen kraft' på latin har givet navn til interaktionsanalysemetoden Marte Meo, hvor videooptagelser af interaktion mellem mennesker er et helt centralt element i arbejdet med at udvikle eller forbedre samspelet. Med Marte Meo – udviklingsstøttende samspil mellem mennesker ønsker forfatterne at udbrede kendskabet til metoden, som de fremhæver som den eneste metode, der tager udgangspunkt i det præcise og aktuelle samspil mellem de mennesker, der søges hjælp til. Bogen gennemgår metodens teori, historie og helt praktiske udførelse med efterfølgende refleksion, og man finder desuden cases med illustrative og inspirerende eksempler. X

Marte Meo – udviklingsstøttende samspil mellem mennesker af Pernille Roug og Jane Larsen. Hans Reitzels Forlag, 250 kr.

DIGITAL FAGLIGHED

DEL VIDEN SAMMEN OG PÅ NETTET

INSPIRERET AF TED-TALKS lancerer Egmontfonden i samarbejde med bl.a. Socialpædagerne en helt ny platform for vidensdeling: Social Talks. Her bliver den bedste viden fra forskning om socialområdet delt på nye måder: først med en kompakt workshop, der videooptages, så du kan streame den, når det passer dig. På den brugervenlige platform finder du videoer, baggrundsviden, links og læringsmateriale. Første Social Talk løber af stablen den 17. september og handler om børn og unge i mistrivsel. X

Læs mere på [tilmeld.dk/socialtalks](#)

PSYKISK SÅRBARHED

Fotokonkurrence skal sætte fokus på værdighed

Hvordan oplever borgerne og pårørende boligforholdene på psykiatriske afdelinger og bosteder? Dansk Selskab for Psykosocial Rehabilitering udskriver en fotokonkurrence, som skal sætte fokus på boligforhold og værdighed. Medarbejderne kan støtte op om konkurrencen – hvor man kan vinde præmier – og bruge den som anledning til dialog om værdighed og mening set fra borgernes perspektiv. X

Læs mere på [psykosocialrehabilitering.dk](#)

AFBUREAUKRATISERING

Problemet er for meget eller forkert styring.

— Fra **'Samskabt styring – En ny vej til mere kerneopgave og mindre bureaukrati'**

'Samskabt styring' mindsker bureaukrati

Mere tid til kerneopgaven og mindre unødigt bureaukrati? Så er samskabt styring et bud på en ny tilgang til afbureaukratisering. Tankegangen er at involvere dem, der har aktier i styringen, i at stille diagnosen og finde kuren, når arbejdsgange, processer og rutiner spænder ben for at levere den bedste velfærd til borgeren. Fremfærd har udgivet et nyt hæfte, der beskriver tankegangen og besøger case-kommuner. X

Find det på [vpt.dk/mere-kerneopgave-mindre-bureaukrati](#)

LÆDER- ENGLLEN

'Du kan ikke nå længere med andre, end du er nået med dig selv'. Sådan lyder Rolf Hermansens motto. Han tog selv hul på sin pædagoguddannelse på udgang fra fængslet – og bruger i dag sin egen bagage som mentor for udsatte mennesker

DER BLEV

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
KASPER
LØFTGAARD

LYGTE- BÆRER

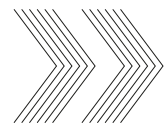
M

IT LIV HAR BUDET MIG meget, og derfor kan jeg også sætte mig ind i meget. Man skal stå tidligt op, hvis man vil vise mig noget, jeg ikke kender til i forhold til misbrug, psykisk sygdom, vold og kriminalitet ...? Sådan lyder det fra Rolf Hermansen: Socialpædagog og mentor – med en fortid som både

HA-rocker, fængselsfange, misbruger og omsorgssvigtet barn.

Rolf Hermansen voksede op hos en alkoholiseret og psykisk syg mor.

– Da jeg skulle konfirmeres, sagde jeg farvel til min mor. 'God tur', svarede hun, og det var lige før, hun også løftede glasset og sagde 'skål'. Jeg gik helt alene hen til kirken, hvor alle de andre stod med deres familier. Spændte på mad og gaver. I kirken satte jeg mig på min bænk. Ved siden af: Ingen. Alligevel reagerede hverken præsten eller nogle af de andres forældre på, at der åbenlyst måtte være et eller andet helt galt hjemme hos mig. Så når jeg møder et menneske, der føler sig helt alene i verden, kan du tro, at jeg ved, hvordan de har det, fortæller han.

Jeg kan ikke huske, at min mor har givet mig et eneste kram.

— Rolf Hermansen, socialpædagog og mentor

Respekt for alle

I dag har Rolf Hermansen sin egen socialpædagogiske virksomhed, hvor kommuner hyrer ham som mentor for udsatte mennesker over 18 år.

Og i det arbejde mener han både, at en tung, personlig bagage kan være en fordel og en ulempe.

– Hvis du har styr på din egen historie og har arbejdet med dig selv, kan det være et plus. Ellers kan det være et minus.

Rolf Hermansen har typisk seks til syv mentees af gangen, og de er vidt forskellige.

– Nogle er i begyndelsen af 20'erne. Andre i 50'erne. Nogle har en diagnose. Andre en afhængighed. Nogle er kriminelle. Andre gemmer sig væk i en lejlighed. Men ligegyldig hvad, er der altid en grund til, at de er, hvor de er, fortæller han.

Når den personlige bagage er tung

Det kan være nemmere at forstå andre i en tilsvarende situation.

Det kan være sværere at adskille sig selv fra den, man vil hjælpe.

Blandt såvel politikere som sagsbehandlere på fx jobcentre oplever han ofte en manglende forståelse for udsatte mennesker.

– Der er rigtig mange, der har svært ved at sætte sig ind i, hvordan det er at være væltet i livet. De tænker: 'Rejs dig nu bare op og tag et arbejde'. Sådan har jeg det slet ikke. Min tanke er: 'Du er lige så meget værd som mig. Jeg har bare gjort noget andet end dig. Lidt før dig'.

Fortæller om sig selv

Engang var Rolf Hermansen flov over sig selv. Han hadede, når det var 30 grader varmt, så han var nødt til at lufte tatoveringerne. Og på pædagoguddannelsen havde han bestemt ikke lyst til at fortælle, at han havde siddet fire år i fængsel sammen med voldsmænd og mordere.

– Det ændrede sig først, da jeg tog min terapiuddannelse og lærte at sætte ord på, hvordan jeg havde det. Det var meget svært for mig at erkende, at min mor havde været en dårlig mor for mig, for jeg elskede hende lige, til hun døde. Men da jeg først begyndte at arbejde med mig selv, blev det klart, at ja, selvfølgelig, selvfølgelig skulle jeg lande, hvor jeg landede med misbrug og kriminalitet. Og så holdt jeg op med at skamme mig.

I dag fortæller han gerne sine mentees om sit eget liv – når han tror, det kan gavne.

– Fx kan jeg beskrive den ensomhedsfølelse, jeg selv oplevede som barn og forsigtigt spørge: Er det noget, du kan genkende? Og når jeg sætter ord på mine egne følelser, sker det tit, at de siger: Ja, jeg har det præcis sådan.

Andre gange fungerer han mere som en 'lygtebærer', der med sit eget eksempel viser, at der er håb.

Bagage

1971: Rolf Hermansen bliver født.

Ham her har jeg stadig inden i mig. Og jeg passer godt på ham.

Jeg voksede op i et boligkvarter i Brøndbyøster sammen med min mor, der var psykisk syg og alkoholiker.

1986: Bliver konfirmeret uden en eneste gæst.

Jeg stod i kirken og ville ikke gøre mig for meget bemærket. Men det var svært, når jeg stod der helt alene i min striktrøje og mine cowboybukser.

1993: Optages i rockerklubben Highlanders.

Jeg kom hurtigt i lære som rocker. En af opgaverne var 'at klaske folk' – og få penge for at tæske andre.

1996: Bliver optaget i Hells Angels. Han er til fest i Hells Angels klubhus, da Bandidos affyrer en panserværnsrakat mod klubhuset.

Personlighed

Rolf Hermansen elsker sine tatoveringer og får stadig lavet nye. Nu er det bare med nogle helt andre motiver end rockertidens kranier, og han har fx lige fået sig en tempelløve.

– Det er ikke alle, der kan gøre som mig og få en uddannelse og et arbejde. For nogle kan målet bare være, at de kan hente deres kontanthjælp uden at slå nogen ned på vejen. Men alle kan udvikle sig hen imod et mere værdigt liv.

Redningsplanken

Rolf Hermansens store forbillede er socialpædagogen Milo, som han mødte, da han som pædagogstuderende kom i praktik i en ungdomsklub i Høje Gladsaxe.

– Jeg kan ikke huske, at min mor har givet mig et eneste kram, og i Hells Angels var det mere sådan nogle mandeklap på skulderen. Men Milo lærte mig at kramme. I begyndelsen stod jeg stiv som en pind, men til sidst lærte jeg at slappe af, fortæller han. >>>

Rolfs bedste råd:

Du skal turde være dig selv – og ikke et system.

Det var også Milo, der blev Rolf Hermansens redningsplanke den dag, han blev fyret to gange på 20 minutter, fordi et nyt bijob tjekkede hans straffeattest – og bagefter orienterede hans hovedarbejdsplads om de sorte pletter.

– Jeg var rigtig glad for mit arbejde og havde lige fået oplevelsen af, at der var nogen, der troede på mig – og så troede de pludselig alligevel ikke på mig. På vej hjem fra fyringen myldrede tankerne i mit hoved: 'Jeg er ikke god nok.' 'Ingen vil mig det godt.' Jeg var ved at opgive det hele, men så rakte jeg alligevel ud: Jeg ringede til Milo. Og jeg glemmer aldrig, da han sagde: 'Det er sgu ikke så godt Rolf. Hvad gør vi så nu?'

Rolf Hermansen smiler og gentager sætningen:

Hvad gør VI så nu?

– Det var fantastisk. Jeg var alligevel ikke helt alene. Og med kommunens opbakning lykkedes det Milo at ansætte mig med løntilskud i hans egen mentor-virk-somhed for voksne udsatte.

Kram til alle

I dag prøver Rolf Hermansen selv at gå i Milos fodspor.

– Jeg arbejder meget med at komme hjem til folk. Vi skal ikke mødes på kommunen, hvor jeg er den, der sidder på den anden side af skrivebordet. Det skal være mig, der kommer på besøg. Mig, der spørger: Hvordan har du det? Hvorfor er du væltet? Hvad drømmer du om?, siger han og understreger, at alle skal behandles med respekt.

– Uanset hvor meget de lugter, og hvordan de ser ud, er jeg klar til at give et kram. Også til ham, der sidder på bænken med en vodkaflaske og ham, der er topkriminal med tatoveringer i panden. Det kan godt være, at jeg bagefter bruger noget håndsprit i bilen, men jeg fordømmer ikke nogen. Det ville jeg slet ikke kunne med min baggrund.

Fortiden spændte ben

På den og mange andre måder ser Rolf Hermansen sin egen bagage som en fordel i det socialpædagogiske arbejde. Men han vurderer også, at en vanskelig opvækst kan spænde ben.

Åbenhed

På terapiuddannelsen lærte Rolf Hermansen at sætte ord på sine følelser.

Til begravelse af et Hells-Angels medlem i Aalborg under rockerkrigen. Det er mig yderst til højre.

1998: Forlader Hells Angels i såkaldt 'good standing' – dvs. han går frivilligt uden fjendskab.

1999: Idømmes fire års fængsel for handel med amfetamin.

Jeg har afsonet en dom på fire år for narkohandel. For mig var det godt at komme i fængsel. Jeg fik ro.

2001: Påbegynder pædagogstudiet, hvor han kommer til undervisning under udgang fra fængslet.

Her er jeg som ung pædagogstuderende på seminarium.

2006: Tager afgangseksamen som pædagog – og kan hente en ren straffeattest.

2008: Påbegynder en terapiuddannelse på Kempler Institutet.

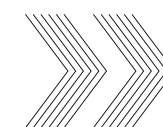
2016: Bliver selvstændig på fuld tid som mentor for voksne.

2018: Udkommer på Politikens Forlag med bogen: 'Fra broderskab til mønsterbrud. En eks-rockers kamp for at overvinde fortiden.'

Ny retning

I dag har Rolf Hermansen valgt en helt anden vej end den, han slog ind på som ung.

Der er stadig en masse ting, der larmer inden i mig – en masse sår, jeg skal have bearbejdet. Men jeg er blevet god til ikke at blande det sammen med mit arbejde.

— Rolf Hermansen, socialpædagog og mentor

– Da jeg for tyve år siden begyndte som mentor, havde jeg svært ved at adskille mig selv fra dem, jeg skulle hjælpe. Jeg tog for meget ansvar for dem, og det slog mig helt ud, hvis de alligevel fik et tilbagefald. Det endte med, at jeg blev brændt ud i en tidlig alder, så jeg til sidst slet ikke kunne overskue at hjælpe nogen.

I en periode arbejdede Rolf Hermansen med nogle helt andre målgrupper samtidig med, at han gik i terapi.

– Man kan ikke nå længere med andre, end man er nået med sig selv. Der er stadig en masse ting, der larmer inden i mig – en masse sår, jeg skal have bearbej-

det. Men jeg er blevet god til ikke at blande det sammen med mit arbejde.

I dag bliver Rolf Hermansen derfor ikke længere personligt ramt, når en mentee fx igen begynder at drikke efter misbrugsbehandling.

– I dag ved jeg, at hvis du er væltet i livet, kan du ikke bare rejse dig og gå oprejst videre. Der vil altid komme tilbagefald, og det vil ikke være min

skyld. Nu siger jeg: Jeg kan kun hjælpe nogen, der vil hjælpes: Jeg er banderne på bowlingbanen, og hvis du vil i mål, går jeg med dig hele vejen. Men det er dig, der er kuglen. ×

Christina Hansen, 32, socialpædagog og bostøtte. Sammen med Marie Martekilde de eneste fuldtidsansatte på Bofællesskabet Højmosen Vænge i Hørsholm Kommune med plads til fire beboere.

Marie Martekilde, 37, socialpædagog i Bofællesskabet Højmosen Vænge – et bofællesskab for unge velfungerende udviklingshæmmede unge, som på sigt er på vej ud i egen bolig.

» Du har altid de helt rigtige spørgsmål i samtaler

» Christina

Vi to har et **fælles etisk kodeks**, som vi sætter i højsædet – og som danner en gennemgående linje i hverdagen. Det er vigtigt i så lille en enhed. Det sikrer **troværdighed og kontinuitet** for beboerne. Hvis jeg fx har lovet en borger, at vi lægger tøj frem om aftenen, så ved jeg, at du også gør det, når du er på arbejde.

» Marie

På nogle punkter er vi mega ens. Vi kan godt lide at have styr på tingene. Samtidig har vi **forskellige kompetencer**, som supplerer hinanden godt. Du er fx rigtig god til at formulere dig skriftligt, så fagligheden højnes. Det læner jeg mig meget op ad.

» Christina

Du er til gengæld god til det mundtlige, som fx at ringe op og **stille klare krav** til dem, vi skal tale med. Det er rigtig godt at have en kollega, som supplerer det, man selv har svært ved.

» Marie

Men vi kan også være uenige – og det er tilladt at sige højt. Vi skal kunne være **uenige og ærlige**. Det er man nødt til i et tæt parløb.

» Du har den viden om beboerne og huset, der gør, at vi kan løfte den faglige opgave sammen

» Marie

Vi drøfter pædagogiske situationer omkring borgerne med hinanden og **får sat ord på**, hvad det er, vi gør i situationen. Det kan fx være: Hvor meget kan man kræve af en ung beboer – hvor mange gange skal man banke på døren? Må man godt sove dagen væk? **Så bliver vores private holdninger udfordret**, og vi får en snak baseret på faglighed.

» Christina

Uden input fra en kollega, kan man ryge ned ad et skævt spor, **uden at man lægger mærke til det**.

» Marie

Når man bruger sig selv i arbejdet, risikerer man, at det bliver ens personlige holdninger, der skinner igennem. Vi bruger hinanden meget til at sikre, at **den faglige tilgang er linjen i vores arbejde**.

» Christina

Du har en vildt god evne til at **få øje på 'låste' formuleringer**. Siger man fx om en beboer, at 'han snyder' – eller siger man, at 'han har en rigtig god evne til at komme omkring noget, han har brug for at komme uden om'. Der ligger en helt anden tilgang til mennesket i det sidste.

Har du en særlig relation til en borger, kollega, din leder eller en anden i dit arbejdsliv, som du gerne vil fortælle om, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

Vi gambler med børns trivsel

En udbredt svensker

Herningmodellen, der oprindeligt blev udviklet i Sverige, har som mål, at alle børn skal være en del af fællesskabet i et liv, der er så normalt som muligt. Derfor skal man mindske behovet for anbringelser – og prioritere familie- og netværkspleje frem for døgninstitutioner.

Herning Kommune har arbejdet med modellen siden 2013, og den anvendes i dag i mere end halvdelen af landets kommuner.

Det er for nylig besluttet, at Den Sociale Investeringsfond skal se på, hvordan man kan udbrede Herningmodellen yderligere.

TEKST
IRENE
MANTEUFEL
///
FOTO
RICKY
MOLLOY

SEKS TRIN. Med hver sin indsats. Det er kernen i den såkaldte Herningmodel, der kort fortalt handler om at sikre en helhedsorienteret indsats for udsatte børn og unge – med afsæt i indsatsstrappens seks trin. Jo højere op af trappen, man bevæger sig, jo mere indgribende er indsatsen.

Over halvdelen af landets kommuner bruger allerede Herningmodellen og har i større eller mindre grad omstillet til at prioritere forebyggende indsatser for udsatte børn og unge. Og for nylig fastslog en bred politisk aftale, at Den Sociale Investeringsfond skal se på, hvordan man kan udbrede modellen yderligere.

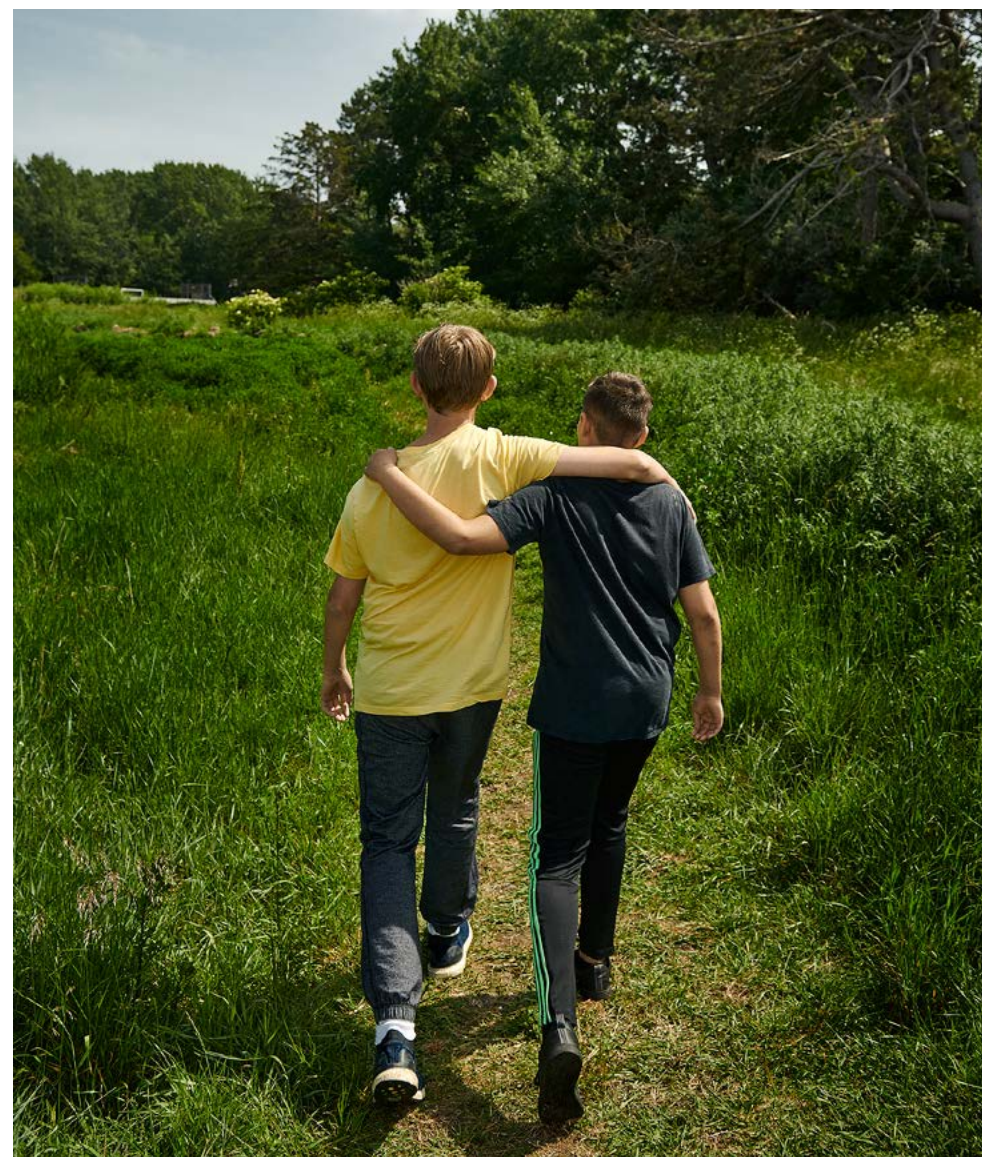
Men de seneste år har der været en voksende skepsis overfor den måde, Herningmodellen anvendes

på i praksis. Tendensen er, at flere børn anbringes i familie- eller slægts- og netværkspleje – og færre på institution.

– Hvis man var mistænkelig af natur, kunne man tro, at Herningmodellen bliver brugt som en spærøvelse. Vi er positive i forhold til effektivisering, men det er vel først effektivt, hvis det virker for dem, det handler om, lyder det fra Søren Skjødt, bestyrelsesmedlem i Foreningen af Døgn og Daginstitutioner, FADD og forstander på behandlingsinstitutionen Godhavn.

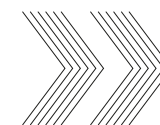
Han oplever, at en del kommuner anvender Herningmodellen som et dække over andre prioriteringer:

– Nogle kommuner siger kategorisk: 'Vi anbringer ikke børn og unge under 16.' Men i nogle tilfælde har børnene jo behov for en

indsats i døgnområdet. I det somatiske system svarer det til at sige: Vi indlægger principielt ikke børn på hospitalet, for det er bedst at klare det med en Panodil.

Institutioner lukker på stribe
Generelt er det politisk besluttet herhjemme, at kommunerne skal arbejde for tidlige indsatser – og at børn skal vokse op i et miljø så tæt som muligt på et normalt børneliv. I praksis betyder det, at flere børn anbringes i familiepleje, mens en

Vores medlemmer ser flere ustabile og dårligt fungerende børn i takt med, at man har fjernet tilbud på alle trin af indsatsstrappen.

— Peter Sandkvist, kredsformand
Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland

Evidens
Selvom Herningmodellen anvendes i mere end halvdelen af landets kommuner, findes der endnu ingen undersøgelser af, hvordan modellen påvirker anbragte børn og unges trivsel.

række tilbud på indsatsstrappen helt forsvinder.

I 2017, da endnu en døgninstitution i Herning Kommune måtte dreje nøglen om, fik over 50 socialpædagoger og andre kommunalt ansatte nok. De aktionerede i fællesskab i protest mod udviklingen af Herningmodellen.

'Vi er bekymrede for, at det går ud over børnene', lød det dengang fra kredsformand i Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland Peter Sandkvist. Bekymringen er ikke blevet mindre siden.

– Vores medlemmer ser flere ustabile og dårligt fungerende børn i takt med, at man har fjernet tilbud på alle trin af indsatsstrappen. I dag er der fx ingen døgninstitutioner for børn og unge tilbage i kommunen, og det er en forkert udvikling. Og jeg synes da, at det er iøjnefaldende, at det, som ikke fungerer i Herning, skal stå som flagskibet for de andre kommuner, siger Peter Sandkvist.

Ingen grund til bekymring

Men ifølge centerchef fra Børn og Forebyggelse i Herning Kommune, Grethe Wilmoes, er der dog ikke grund til bekymring.

– I Herningmodellen arbejder vi konsekvent efter 'rette indsats på rette tidspunkt', og vores ledestjerne er, at alle børn og unge har ret til et almindeligt hverdagsliv. Det arbejder vi benhårdt på, og vi lykkes med at anbringe flere børn i familiepleje i stedet for døgnpleje. En afledt konsekvens er, at der i mindre grad er brug for døgnpladser, siger hun.

Og i Kommunernes Landsforening understreger formand >>>

I TAL

Anbringelser i Herning Kommune

Udviklingen fra 2015 til 2018: Det samlede antal børn og unge i Herning Kommune, der er anbragt, er **faldet med 8 pct.**

Fordelingen af anbringelser (anbringelser på institutioner for børn/unge med handicap undtaget) er ændret **fra 74 pct. til 86 pct.** i plejefamilie – og **fra 17 pct. til 5 pct.** på institution/opholdssted.

KILDE: HERNING KOMMUNE, CENTER FOR UDVIKLING OG ØKONOMI/BØRN OG UNGE, 2019

for KL's socialudvalg Joy Mogensens, at anbringelser altid skal være baseret på en individuel vurdering af, hvad der er bedst for barnet. 'Det afgørende er børnenes behov, og viser det sig, at flere har behov for en specialiseret plads, så løser kommunerne det. Kommunerne holder hele tiden for øje, at børnene trives og følger løbende op på det. Det vil vi blive ved med, skriver hun i et mailsvar.

Evaluering mangler

I en evaluering af Herningmodellen fra 2017 konkluderede KORA, (nu VIVE, red.), at modellen havde ført til færre institutionsanbringelser og store besparelser, og at der var få klager og få sammenbrud i anbringelser. Men

datagrundlaget var ikke solidt nok til, at man kunne sige, hvordan indsatsen påvirkede trivslen hos børnene og de unge.

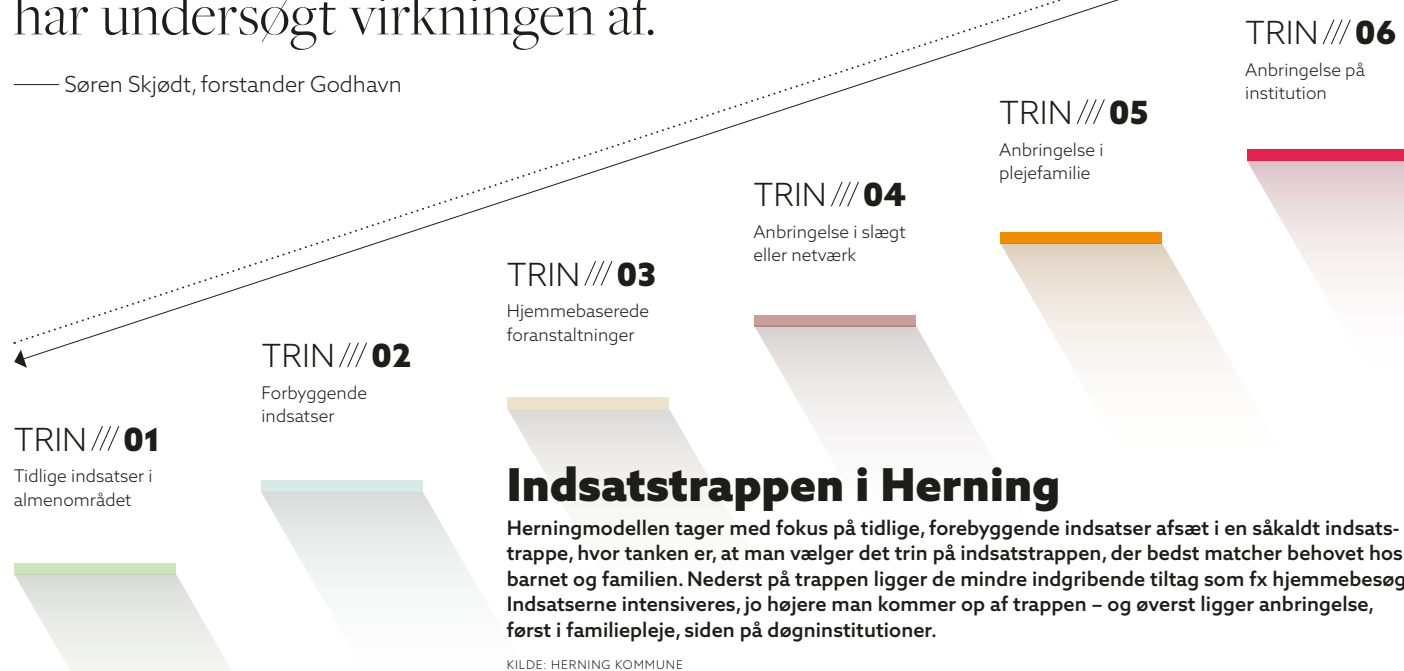
'Da Herningmodellen implementeres i flere og flere danske kommuner, anbefaler KORA, at der måles systematisk på udviklingen af børnenes trivsel i disse kommuner, så der kan opnås solid viden om virkningen på børnenes og de unges trivsel', stod der i evalueringen.

I Herning kommune har man dog endnu ikke målinger af børnenes trivsel i en form, hvor det kan kvantificeres. Ifølge chefkonsulent Stinne Højer Mathiasen vurderes børnenes trivsel jævnligt af socialrådgiveren, og man justerer indsatsen ud fra vurderingen.

Det er da lidt foruroligende, at man nu vil udbrede en model, som man ikke har undersøgt virkningen af.

— Søren Skjødt, forstander Godhavn

Nærhed

En af de grundlæggende tanker i Herningmodellen er, at børn skal vokse op i et miljø så tæt som muligt på et normalt børneliv.

I en mail til Socialpædagogen skriver hun: 'Der er lavet enkelte kvalitative interviews med børn og borgere, der tyder på tilfredshed med omlægningen af praksis på området for børn og unge i udsatte positioner'.

Vi skal vide mere

Men nu hvor Herningmodellen står til at blive yderligere udbredt i landets kommuner, bør man da som minimum vide, om metoden virker, lyder det fra Søren Skjødt:

– Det er da lidt foruroligende, at man nu vil udbrede en model, som man ikke har undersøgt virkningen af. Kommunernes egen evaluering af modellen siger, at man bør interessere sig mere for, hvordan den virker. Med andre ord: Operationen er lykkedes, men vi ved ikke, om patienten overlevede.

Som forstander på Godhavn oplever han på nært hold konsekvenserne af fejlslagne indsatser.

– Hos os ser vi tilfælde, hvor børn er skadede, fordi de har været udsat for fejlbehandling fx i ambulante tiltag eller familiepleje. Det har bl.a. de konsekvenser for børnene, at de får endnu en oplevelse med sig af, at det virkede heller ikke denne gang, fortæller Søren Skjødt.

Hans anbefaling er, at man venter med at rulle Herningmodellen mere ud, til man har skaffet et større vidensgrundlag om, hvordan den virker på børnene og de unge.

– Det bør handle om deres trivsel og udvikling fremfor nogle strukturelle og økonomiske målsætninger, mener Søren Skjødt. X

ORØSTRAND

Med paraderne helt oppe

Når børn anbringes, må de økonomiske hensyn ikke veje tungere end de faglige. Men det er netop, hvad de oplever på Orøstrand, hvor et stigende antal børn kommer med flere afbrudte anbringelser i bagagen – og voldsomme ar på sjælen

TEKST
IRENE
MANTEUFEL
///
FOTO
RICKY
MOLLOY

DE HAR UDSIGT til Isefjorden, er omgivet af frodige marker – og har en kæmpe dyrepark med strudse, kaniner og kameler som nærmeste nabo. De 24 børn og unge, der bor på skole- og behandlingshjemmet Orøstrand.

Her bor de, fordi de har behov for en intensiv behandlingsindsats. De er omsorgssvigtede, ofte tidligt skadede og med tilknytningsforstyrrelse. Mange af dem har diagnoser som følge af traumatiserende oplevelser, herunder fysiske og/eller psykiske overgreb.

Og til stor bekymring for de ansatte på Orøstrand har et stigende antal af de børn og unge, der visiteres til stedet, endnu større tilknytningsproblemer end tidligere.

– Vi får flere børn og unge, der har været igennem sammenbrud i indsatserne – og har været igennem flere anbringelser, end det var almindeligt førhen. Og vi frygter, at udviklingen skyldes, at afgørelserne sker på et økonomisk fremfor et fagligt grundlag.

Sådan lyder meldingen fra forstander på Orøstrand Søren Nielsen.

Når pengepungen tæller

Orøstrand modtager unge fra sjællandske kommuner, hvoraf de fleste arbejder ud fra Herningmodellen.

I praksis fortolkes principperne om indsatsstrappen oftest på en måde, hvor det handler om at stræbe mod så lave trin som muligt. Det mærker man på Orøstrand ved, at der politisk er et ønske om

at satse mere på plejefamilier – og ved at kommunerne hælder mod den billigste løsning:

– Jeg synes ofte, at det økonomiske perspektiv i langt højere grad ligger til grund for afgørelserne end de faglige vurderinger, siger Søren Nielsen.

Hans pointe er, at man ikke altid skal bevæge sig nedefra og opad på

De er dødangste for at blive svigtet og afvist igen.

— Katja Hoffmeyer Wiinholt, afdelingsleder Orøstrand

Sammenbrud

I følge forstander på Orøstrand, Søren Nielsen (i midten), kommer et stadigt stigende antal børn og unge til institutionen med flere anbringelser i bagagen.

undervejs. Vi får mange børn her, der har været gennem indsatser, der ikke var omfattende nok, og så ser vi konsekvenserne.

Skift er svigt

Også socialpædagog og afdelingsleder Katja Hoffmeyer Wiinholt mærker en forandring. Hun har arbejdet på Orøstrand i 20 år og mødt børn med alle typer problematikker. Ifølge hendes observationer begyndte den generelle forværring i tilstanden hos de børn, der kommer til Orøstrand, for godt 10 år siden – og det har især taget fart i løbet af de seneste tre-fire år, fortæller hun:

– For 20 år siden var børnene ofte syv til ni år, når vi fik dem. I dag er det mest almindelige, at de er 11 til 13 år, og vi oplever en stigning i børn fra plejefamilier, hvor forløbet er brudt sammen. Det sker enten, når børnenes problematikker er så massive, at kun specialiserede plejefamilier kan rumme dem, eller når de burde have været anbragt på en døgninstitution tidligere. Men både de specialiserede plejefamilier og døgninstitutioner er jo dyrere anbringelser.

Orøstrand får dog ikke kun flere børn fra plejefamilier, der er brudt sammen, men også fra andre opholdssteder, der lukker som følge af den øgede satsning på plejefamilier. Konsekvenserne, som de oplever det på Orøstrand, er børn og unge, der kommer med paraderne meget højt oppe.

– De er dødangste for at blive svigtet og afvist igen, og derfor har de paraderne oppe. Vi får jævnligt børn, der oprindeligt ikke har haft diagnoser, men som undervejs i deres anbringelsesforløb har fået tilknytningsdiagnoser, og så tager det rigtig meget længere tid for os at

I TAL

Familiepleje

Godt 40 pct. af de anbragte børn og unge var i slutningen af 80'erne anbragt i familiepleje. I 2015 var tallet **63 pct.**

40 pct. af børn i familiepleje har været anbragt et eller flere steder før.

KILDE: PROFESSOR INGE BRYDERUP, INSTITUT FOR SOCIOLOGI OG SOCIALT ARBEJDE VED AALBORG UNIVERSITET

nå ind til dem. Nogle gange er det for sent, selvom vi gør alt, hvad der overhovedet er muligt, siger hun.

Oplever flere svigt

En anden tendens er, at børnene ikke kun kommer til Orøstrand senere – de bliver også rykket videre efter kort tid. Den udvikling er accelereret de seneste tre-fire år, og det er et problem, fordi stadig flere af børnene og de unge har mere omfattende behov for kontinuitet samtidig med, at det tager længere tid at etablere gode relationer til dem, når de er mere skadede.

– Vi oplever flere svigt, siger Katja Hoffmeyer Wiinholt.

Dermed mener hun skift, men hun synes ikke, at ordet dækker i sammenhængen:

– Jeg synes for det meste ikke, man kan tale om skift. Svigt er et bedre ord. Det er et voldsomt knæk på børnenes selvværd, når de bliver afvist igen, og det er frygteligt for børnene først at sige farvel til deres egen familie, og så til en plejefamilie. For uanset >>>

«
Svigt
Som afdelingsleder på Orøstrand oplever Katja Hoffmeyer Wiinholt ofte, at institutionens børn har følt sig svigtet og afvist i tidligere anbringelser.

det være det bedste. Vi har haft en fem-årig, hvor det ikke var optimalt at blive anbragt her hos os set i forhold til, hvad en specialiseret plejefamilie kunne have gjort. Men hvis man først opsnapper problemerne ved 10-12-årsalderen, så skal man tænke sig godt om, siger Katja Hoffmeyer Wiinholt.

Og forstander Søren Nielsen deler bekymringen:

– Det er da et fremskridt, at man i flere kommuner får anbringelses- og familieplejekonsulenter med specialiserede kompetencer. Men på den måde, som mange lige nu arbejder med Herningmodellen, gør man børnene til kastebolde og prøvekulde. ×

hvor hæsligt det har været i deres egen familie, er det altid traumatisk, og det er det så igen, hvis der sker sammenbrud i plejefamilien.

Faglig vurdering mangler

De beslutninger, der træffes i en kommune, når et barn skal anbringes, undrer ind imellem Katja Hoffmeyer Wiinholt.

– Jeg savner fx ofte, at man har set realistisk på, hvad en almindelig plejefamilie kan rumme. Det kan være, at barnet har en dramatisk far, der ringer fire gange i døgnnet og råber og skriger. Er man rustet til det? Sker det for børn, der er hos os, så skiftes vi trods alt til at tage vagten. Men det kan være alt for hårdt for en plejefamilie, siger hun.

Men det handler ikke om, at plejefamilier nødvendigvis er dårlige. Det er matchet mellem børnenes behov og plejefamiliens kompetencer og ressourcer, hun anfægter:

– Hvis man kan finde en specialiseret, professionel plejefamilie, når børnene er meget unge, så kan

HOLDNING

Det mener Socialpædagerne:

Verne Pedersen, forbundsnæstformand i Socialpædagerne: Hvorfor være bekymret over en model, der bygger på tidlig indsats?

– I sig selv er indsatsstrappen jo en god model for organisering af indsatserne. Men hvor tankegangen var, at man skulle starte på det rigtige trin – altså med den rette indsats – og at man skulle kunne bevæge sig både op og ned, så oplever vores medlemmer i stigende grad, at man starter nederst på trappen med indsatser efter princippet 'mindst indgribende' og ikke efter princippet 'den rette indsats'. Dermed risikerer man, at flere børn får det dårligere, fordi de ikke får den rette og nødvendige hjælp. Samtidig savner jeg et fokus på, at der skal være kvalitet i alle indsatser på trappetrinene.

Andelen af børn, der anbringes i familiepleje frem for på institution, er stigende på landsplan – hvad siger den udvikling dig?

– Jeg er glad på vegne af dem, der passer ind i et tilbud om familiepleje. Men jeg frygter, at vi i fremtiden får flere svigt og sammenbrud, fordi mange af de børn, der er i familiepleje, er behandlingskrævende. Samtidig er der en trist tendens til, at hele Herningmodellen taler døgninstitutioner ned og ser dem som noget dårligt. Selve italesættelsen er med til at stigmatisere de børn, der bor på institutionerne og de børn og unge, der i fremtiden har behov for et døgninstitutionstilbud.

Hvad tænker du om, at Herningmodellen nu skal udbredes yderligere?

– Niveauet for viden på området, såvel i Herning som generelt, foruroliger mig. Jeg mener, at der mangler viden om effekterne for børnene. Nu er det politisk besluttet, at Den Sociale Investeringsfond skal udbrede modellen – men jeg synes, det er meget underligt at rulle en model ud, som man ikke har undersøgt virkningen af. ×

Orøstrand skole- og behandlingshjem

Opført i 1901 som behandlingshjem. Rummer i dag boliger, skole og dagtilbud.

Har plads til 24 børn og unge i alderen 6 til 18 år, som har haft tilpasningsvanskeligheder i det miljø, de kommer fra.

Tilbyder efterværn – og har et familiehus.

I Orøstrands dyrepark tilbydes STU-forløb med linjer inden for dyrepasser, håndværker/pedel og gartner.

guide

NED I GEAR

Sommerferien nærmer sig. Det er nu, du skal geare ned og lade batterierne op. Psykolog med speciale i stress Birgitte Sølvstein giver her 6 gode råd til, hvordan du får en god ferie

TEKST MALENE DREYER

1 Forbered dig i god tid

Før ferien gælder det om at lukke de løse ender. Få afklaret og overleveret opgaver og information, så du kan gå på ferie i forsikring om, at der er styr på sagerne, mens du er væk. Måske skal der laves en liste over til borgere og kolleger om, hvad der skal ske – eller hvem der kan kontaktes. Når du så går på ferie, er det en god ide at markere det. Drik en kop kaffe med kollegerne, gå en lang tur efter sidste arbejdsdag – eller gør noget andet, der markerer, at du nu har ferie.

2 Slip arbejdet mentalt

Når man arbejder med mennesker, er det helt naturligt at tænke på borgerne, når man er på ferie – og det er ikke forkert at sende en venlig tanke. Men man skal huske, at man hjælper både dem og kollegerne bedst ved komme frisk tilbage efter ferie med fornyet energi. Det gør man, når man kobler af og holder ferie. Derfor skal du give sig selv lov til at slippe ansvaret og holde fri.

4 Find din egen version af afslapning

Ferien skal gerne lade os op, men det er individuelt, hvordan vi gør det. Tag udgangspunkt i, hvad du holder fri fra. Er du omgivet af mennesker, har du måske brug for alenetid. Er dit job meget stillesiddende, har du måske brug for bevægelse. Er hverdagen meget travl, kan det være langsomhed, du har brug for. Mærk efter, hvad du selv har behov for.

3 Luk ned for skærmen

Hold 100 pct. mentalt fri fra arbejdet – og lad være at tjekke arbejdsrelaterede beskeder på mail eller telefon. Det kan være en kunst, fordi vi hele tiden har muligheden indenfor rækkevidde, så slet evt. arbejdsrelaterede apps. Både i forbindelse med arbejdet og helt generelt kan en skærmfri ferie anbefales.

5 Vær til stede i nuet

Lad være med at planlægge for meget i ferien – vi har brug for at lave ingenting. Mange tænker, at man får mere ud af ferien, hvis man putter mere ind i den. Men det kan være bedre med en enkelt aktivitet på en uge frem for tre. En rejse kan godt være stressende for fx børnefamilier. Der, hvor vi virkelig trives, er når vi er til stede i nuet og giver slip mentalt. Det kan du ligeså godt gøre ved Vesterhavet som på Mallorca.

6 Hold fast i roen også efter ferien

Højsæson for stress er efter lange ferier. Hvis du går direkte fra hængekøjen til et oppisket tempo på arbejdet, er der reel risiko for at knække. Derfor gælder det om at få en rolig start. Der vil altid være meget, der skal samles op efter ferie – det kan tage nogle uger. Gå langsomt i gang. Begynd fx midt i ugen. Vær et godt eksempel for kollegerne: Tag den med ro, arbejd i fornuftigt tempo, gå hjem til tiden. Bidrag til at holde tempoet i et niveau, hvor I kan holde til det hele.

Står du i et fagligt dilemma, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

ja!

TEKST
JAKOB
RAVN
FJORDBO
///
FOTO
SANDRA
ODGAARD,
SØREN
KJELDGAARD

»» ER DER EN GRÆNSE?

Mødet med skadedyr, madrester og meterhøje faldefærdige stabler af skrald er en del af arbejdet for nogle socialpædagoger, der har borgernes hjem som arbejdsplads. Men er det i orden at sige nej til at møde borgeren i hjemmet, hvis besøgene overskrider ens personlige grænser? Eller er det et vilkår, man må acceptere for borgerens skyld? **Trine Audestad** og **Vivi Lauritsen** er uenige

Trine Audestad, hjemmevejleder og arbejdsmiljørepræsentant i Støtteteamet i Gladsaxe Kommune.

Som hjemmevejleder i socialpsykiatrien var jeg på et tidspunkt tilknyttet en kvinde, der samlede på alt. Selv boner og madpapir havde værdi for hende, og hendes kat havde så mange lopper, at man kunne se dem hoppe rundt. Jeg strækker mig

meget langt for at udføre mit arbejde, og jeg er ikke sart. Men da jeg opdagede lopperne, sagde jeg til min leder, at jeg ikke ville komme der mere, hvis ikke dét problem blev løst. Selvom vores besøg kan have afgørende betydning for borgernes

livsmuligheder, er det kun rimeligt, at vi også er tro mod vores egne grænser og trækker en streg i sandet, hvis det er nødvendigt. For det at blive syg eller få sine personlige grænser overskredet er ikke en pris, man skal betale for at gå på arbejde.

Og hvis man vurderer, at man ikke kan udføre sit job i borgerens hjem, kan man jo mødes med vedkommende et andet sted – eller måske bytte borger med en kollega.

OK AT SIGE NEJ

• Tro mod egne grænser
• Man skal ikke blive syg af sit arbejde

IKKE OK AT SIGE NEJ

• Det handler om de mest sårbare
• Vi er nødt til at vide, hvad der sker

Vivi Lauritsen, handicap og psykiatrichef i Ballerup Kommune

Jeg er overordnet leder af handicap og psykiatri, og i kommunen har vi tre teams af socialpædagogiske hjemmevejledere inden for de områder. De understøtter bl.a. nogle af vores mest sårbare borgere, og den opgave kan de kun løfte, hvis de kommer i borgernes hjem. Vi er

simpelthen nødt til at vide, hvordan der ser ud i hjemmet. Det giver os et uundværligt indblik i den enkelte borgers livssituation, som vi ikke får, hvis vi kun møder borgeren på kommunen eller på offentlige locations. Vi har borgere, der er så syge, at de fx samler på døde

dyr eller lader affaldet hobe sig op, og hvis vi ikke beskytter og hjælper dem med de vaner, er der ingen, som gør det. Får de derimod lov til at sande til i deres hjem, risikerer de i yderste konsekvens at blive sat på gaden af boligforeningen, og så taber vi for alvor den socialpæda-

gogiske indsats på gulvet. Jeg kan godt leve med, hvis en medarbejder har behov for at bytte borger med en kollega for at undgå et hjemmebesøg eller tage en pause fra det. Men det går jo ikke, hvis en hel medarbejdergruppe siger nej til at komme i et specifikt hjem.

nej!

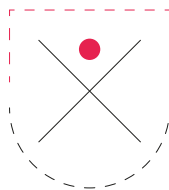
Ligaen sætter lykken i spil

På rekordtid er det lykkedes LykkeLiga at skabe et unikt fællesskab for børn med udviklingshandicap. De mødes om håndbold, men det sociale fællesskab er faktisk det vigtigste. Vi var med, da LykkeLigas 500 håndboldstjerner var samlet til det årlige LykkeCup

TEKST
MALENE SKOV JENSEN

///

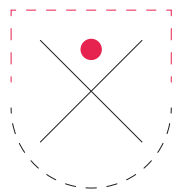
FOTO
TAO LYTZEN

Giv det videre

Socialpædagog Martin Byder er nærmest vokset op i en håndboldhal. I dag er han træner for bornholmske GranitKidz – og giver glæden ved at være en del af et fællesskab og stoltheden over at være håndboldspiller videre til holdets 16 børn med udviklingshandicap. Det er anden gang, GranitKidz er med til LykkeCup.

Dagens helte

En slags 'børnenes Sølund', er LykkeCup blevet kaldt. Men til den store håndboldfest er det sport og bevægelse, der står i centrum – og børnene som er helte.

Lykken ved holdsport

LykkeLiga blev skabt for, at børn med et udviklingshandicap også kan blive topscorere og opleve det positive fællesskab ved holdsport.

Skal vi feste?

Årets LykkeCup byder blandet andet på koncert med sangeren Wafande, der fluks byder lykkebørnene op på scenen til gruppekram og fælles-sang. 'Det her er absolut det svedigste arrangement', lyder det storgri-nende fra sangeren.

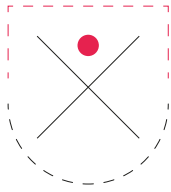
Konkret og tydeligt

'Som træner for GranitKidz trækker jeg på min socialpædagogiske erfaring. Jeg kan læse børnene og deres behov. Jeg ved, at jeg skal være tydelig og konkret og give dem enkle beskeder, og så har jeg nogle medmenneskelige værdier med mig', siger socialpædagog Martin Byder, som er frivillig LykkeLiga træner.

Hvor er I gode!

Samspillet i GranitKidz er eksemplarisk, og modet til at afslutte fejler heller ikke noget. Den første kamp vinder holdet overbevisende med 3-0, mens deres anden kamp ender uafgjort med 4-4.

Socialpædagogisk trænerhold

Når de er sammen med GranitKidz, er de først og fremmest trænere. Men faktisk har Anette Andersen (nr. to fra venstre), Martin Byder og Dorthe Rolsted Jensen (th) alle en baggrund som socialpædagoger, mens hjælpetræner Rikke Bach (tv) er beboer på bofællesskabet Valmuen.

Livsglæde for fuld styrke

LykkeLiga er et landsdækkende håndboldprojekt for børn med udviklingshandicap. Håndboldspilleren Rikke Nielsen tog initiativ til den særlige liga, efter hun selv fik en datter med Downs syndrom. Hun skulle også have mulighed for at gå til håndbold ligesom alle andre børn. LykkeLiga blev skabt for, at børn med et udviklingshandicap også kan blive topscorer og opleve det positive fællesskab ved holdsport.

Projektet begyndte i Aalborg i 2017 og har siden spredt sig til alle ender af Danmark – fra Bornholm i øst til Færøerne i vest og Grønland i nord. I dag er der 650 aktive spillere fordelt på 49 hold. De mange lykkebørn, deres forældre og trænere mødes hvert år til LykkeCup. Socialpædagogerne er ligasponsor for LykkeLiga.

Dobbelt lykke

LykkeCup bliver skudt i gang i en regn af konfetti. På bare to år er LykkeLiga vokset eksplosivt, og i dag er der 650 aktive spillere fordelt på 49 klubber. Alene siden sidste år er deltagerantallet i den store håndboldfest næsten blevet fordoblet til i alt 500 deltagende lykkebørn.

KONTAKT

KREDS NORDJYLLAND
www.sl.dk/nordjylland
Tlf. 7248 6100
nordjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 9-15, onsdag og fredag 9-12, frokostlukket 12-12.30
Kredsformand: Peter S. Kristensen
Privat 9883 8700

KREDS BORNHOLM
www.sl.dk/bornholm
Tlf. 7248 6650
bornholm@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 9-14.
Kredsformand: Bitten Sohn Thomsen

KREDS ØSTJYLLAND
www.sl.dk/ostjylland
Tlf. 7248 6300
oestjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-14, torsdag 12-16, fredag 9-13.
Kredsformand: Gert Landergrøn Due

KREDS NORDSJÆLLAND
www.sl.dk/nordsjaelland
Tlf. 7248 6600
nordsjaelland@sl.dk
Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag 10-14, tirsdag 10-17, fredag 10-12.
Kredsformand: Karen Holte
Mobil 2011 2507

KREDS MIDT- OG VESTJYLLAND
www.sl.dk/midtogvestjylland
Tlf. 7248 6200
midtogvestjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag 9-15, tirsdag og onsdag 9-13 og torsdag 12-16
Kredsformand: Peter Sandkvist
Mobil 2045 2614

KREDS MIDTSJÆLLAND
www.sl.dk/midtsjaelland
Tlf. 7248 6550
midtsjaelland@sl.dk
Åbningstid: Mandag til torsdag 9-15 (lukket 12-12.30), fredag 9-12
Kredsformand: Jan Vium

KREDS STORKØBENHAVN
www.sl.dk/storkoebenhavn
Tlf. 7248 6700
storkoebenhavn@sl.dk
Åbningstid: alle hverdage 9-12, samt tirsdag og torsdag 12.30-16
Kredsformand: Lars Petersen
Mobil 2217 9706

KREDS SYDJYLLAND
www.sl.dk/sydjylland
Tlf. 7248 6250
sydjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-14, torsdag 12-16, fredag 9-12
Kredsformand: Finn Harald Rasmussen
Mobil 2230 6203

KREDS LILLEBÆLT
www.sl.dk/lillebaelt
Tlf. 7248 6400
lillebaelt@sl.dk
Åbningstid: mandag, tirsdag og onsdag 9.30-15 (lukket 12.30-13), torsdag 13-16, fredag 9.30-13
Kredsformand: Hanne Ellegaard
Mobil 4086 6854

KREDS STORSTRØM
www.sl.dk/storstrom
Tlf. 7248 6500
storstroem@sl.dk
Åbningstid: mandag 12.30-15, tirsdag og onsdag 9-15 (lukket 12-12.30), torsdag 12.30-16, fredag 9-14 (lukket 12-12.30)
Kredsformand: Lisbeth Schou

KALENDER

NORDJYLLAND

Sommerudflugt til Limfjordsbyen Løgstør
Lørdag den 24. august
kl. 8:30-19:00.
Mødested: Skansevej 90B, Nørresundby.

Glæd dig til en tur med oplevelser for både børn og voksne, ny sejlturen og kom med på museum. Læs mere om udflygten på nordjylland.sl.dk. Tilmelding senest 6. august via hjemmesiden eller på nordjylland@sl.dk

STORSTRØM

Seniorfestival på Højskolen Marielyst
24. og 25. juni 2019
Kl. 10:00-20:00 begge dage
Bøtøvej 2, 4873 Væggerløse.

Tag med på Danmarks første seniorfestival arrangeret i et samarbejde mellem Højskolen Marielyst, Danske Seniorer og Faglige Seniorer. Der vil være masser af aktiviteter med foredrag, debat, talkshows og koncerter med kendte navne. Pris: 100 kr. for én dag, 150 kr. for to dage. Køb billet ved indgangen eller på safeticket.dk. Se programmet på højskolenmarielyst.dk

SYDJYLLAND

Årsmøde for familieplejere
2. september kl. 09:30-10:30
Esbjerg Conference Hotel, Stormgade 200, 6700 Esbjerg.

Se dagsordenen og tilmeld dig på sl.dk/sydjylland senest 16. august.

SOCIALPÆDAGOGERNES LANDSFORBUND

www.sl.dk
Tlf. 7248 6000 / sl@sl.dk,
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.

Medlemsteam:

Ved spørgsmål om medlemskab, kontingent og efterlønsbidrag.
Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Arbejdsskadeteam:

Er du kommet til skade på jobbet?
www.sl.dk/arbejdsskade
Tlf. 7248 6040 / arbejdsskade@sl.dk

Job- og karriererådgivning

Gratis rådgivning om job og karriere for forbundets medlemmer hver mandag 14-17.
Tlf. 7248 6060.

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.

Forretningsudvalget

Forbundsformand
Benny Andersen
Tlf. 4055 0982.

1. forbundsnæstformand

Marie Sonne
Tlf. 2210 1728.

2. forbundsnæstformand

Verne Pedersen
Tlf. 4064 0344

Forbundskasserer

Michael Madsen
Tlf. 4093 4833

PRESSEKONTAKT:

Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation

Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

PÆDAGOGSTUDERENDES LANDSSAMMENSLUTNING

www.p-l-s.dk
Tlf. 3546 5880
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 10-15.

PENSIONS KASSEN

www.pka.dk
Tlf. 3945 4540 / pka@pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20, fredag 9-15.

Bliv certificeret metakognitiv psykoterapeut

Danmarks eneste 4-årige uddannelse, hvor du opnår officiel MCT-Institute-certificering som metakognitiv psykoterapeut

- Metakognitiv terapi er en ny, effektiv og evidensbaseret terapiform med høj effekt mod angst-depression og PTSD-lidelser
- Optagelseskrav: 3-årig eller længere sundheds- eller socialfaglig uddannelse F.eks. læge, psykolog, sygeplejerske, socialrådgiver, jordmoder, pædagog o.lign.
- Uddannelsesstart i september 2019 i København

Læs mere om uddannelsen og tilmelding på <https://cektos.nemtilmeld.dk/652/>

Uddannelsesleder er psykolog Pia Callesen forfatter til bøgerne Lev Mere Tænk Mindre og Grib Livet Slip Angsten fra Politikens Forlag

Amagerbrogade 114, 1. sal
2300 København S

Kontakt Pia Callesen
Tlf. 2268 4281
pia.callesen@cektos.dk

Socialpædagogerne på facebook

Følg - og deltag i debatten
www.facebook.com/Socialpaedagogerne

SOCIALPÆDAGOGERNE

Problemafærd børn og unge – hvad virker?

2. september kl. 10:30-13:00
Esbjerg Conference Hotel, Stormgade 200, 6700 Esbjerg.

Oplæg ved Rasmus Alenkær, som kalder sit foredrag en peptalk, der skal skabe energi, virkelyst og motivation i den praktiske hverdag. Læs mere og tilmeld dig senest 19. august på sl.dk/sydjylland

Seniorudflugt til Kellersminde Museet

2. oktober 2019 kl. 10:00-14:00
H.O. Wildenskovsvej 10, Brejning, 7080 Børkop

Oplæg om Brejnings historie, rundvisning på museet samt spadseretur. Frokost og fortælling på Læringscenter Brejning. Pris for medlemmer kr. 75, ledsagere/ikke medlem kr. 110. Tilmelding senest 9. september via sl.dk/sydjylland. Betaling via Mobil Pay: 4128 9082

EBBERØD Musikfestival 2019

Gas Orleans

Frederik

HeartBeat RfK Trio Andrikkerne

De Knuste Ruder

Onsdag 14. august 2019 ★ kl. 10:00-19:00
Ved Ebberød Kulturhus • Sophie Magdelesnes Vej 9 • Birkerød
Billetpris: 300,- • Forsalg i Caféen • Billetsalg ved indgangen
f EbberoedMusikfestival • www.rudeskov.dk

Jeg vidste ikke stillingen fandtes – i dag er det mit drømmejob

TEKST MALENE DREYER /// FOTO SOFIA BUSK HANSEN

Hvorfor skulle der ske noget nyt i dit arbejdsliv?

Efter ti års arbejde med domsanbragte unge, krisecentre og udsatte unge var jeg ved at blive slidt. Jeg elsker det socialpædagogiske arbejde med de unge. Men de forhold, man arbejder under, sled på mig. Magtanvendelserne. Følelsen af magtesløshed – og af ikke at kunne udfylde mine pædagogiske opgaver.

Hvornår traf du din beslutning?

Den dag, hvor det gik op for mig, at det her er ikke med hjertet for de unge, men mere et spørgsmål om en indtægt til pengepungen. Jeg var på et opholdssted, hvor der skete en masse 'sorte' ting. En dag ville man have, at vi skulle sige til en sagsbehandler, at en ung pige var selvmordstruet, selvom hun ikke var det. Der rejste jeg mig op og gik. Jeg afleverede mine nøgler og telefon og sagde: 'Nu er det nok'. Jeg kunne ikke stå inde for det.

Hvad var det sværeste ved at skifte kurs?

Jeg var bange for at komme væk fra det socialpædagogiske, som jo er det, jeg kan. Så fik jeg lidt af et knæk over, at jeg fik afslag på alle de stillinger, jeg søgte indenfor normalområdet. Det gav et hak i selvtilliden. Men så opsøgte jeg en jobcoach. Hun udfordrede mig og sagde: Gå efter stillinger, du ikke tror, du kan få. Det gjorde jeg så. Søgte en stilling som ressourcepædagog i folkeskolen. Lederen ringede, da jeg

Mette Andersen 45 år

2017
Ressourcepædagog
på folkeskole i Greve
kommune

2009-17
Socialpædagogiske job på
bl.a. døgninstitutioner,
opholdssteder,
væresteder og
krisecentre

2010-13
Grubeleder for
sorggruppe

2009
Uddannet bachelor i
socialpædagogik fra
UCC Esbjerg

2002
Pædagogisk medhjælper
og støttefunktion

var på vej til koncert i Sverige. Jeg var afslappet, for jeg havde egentlig allerede afskrevet jobbet. Men jeg kom til samtale – og til en mere. En time efter fik jeg tilbudt jobbet.

Hvordan bruger du din faglighed?

Den bruger jeg, fra jeg går ind ad døren om morgenen og aflæser, hvor børnene er, når jeg ser dem på gangen. Jeg bruger den til konfliktnedtrapning – og når jeg arbejder med klasser med mistrivsel. Jeg bruger meget anerkendende pædagogik, relationsarbejde og narrativer. Jeg bruger min faglighed, når jeg har trivselsamtaler med børn, der mistrives – og når mine lærerkolleger trækker på min faglighed.

Hvad er det bedste ved skiftet?

At jeg har fået udvidet min horisont. Og at se, at mit fag også kan bruges i en helt anden kontekst. Man behøver ikke arbejde i de mest belastede områder for at kunne bruge socialpædagogikken. Jeg er den eneste socialpædagog i lærerteamet, men det har jeg det fint med. Jeg har fået en anden tilgang til tingene, og vi lærer noget af hinanden.

Hvad er dit bedste råd?

Tag springet! Tænk ikke: Nej, det kan jeg ikke. Tænk: Hvad er det værste, der kan ske – og hvad er det bedste. Jeg kan kun anbefale at bruge en jobcoach. Jeg troede kun, jeg kunne søge stillinger, hvor der stod socialpædagog. Men det betaler sig at se ud over de gængse jobopslag. Tag springet. Der er virkelig brug for os herude! ✕

Socialpædagog Ressourcepædagog

Mette Andersen har taget springet fra socialpædagog til ressourcepædagog i en folkeskole – og lært, at hun kan bruge sin faglighed i andre typer job end de klassiske socialpædagogiske stillinger.

FOTO: PRIVAT

Ninett Aarø om Casper Sejten

Det jeg ser

Ninett Aarø og Casper Sejten er hhv. ergoterapeut og socialpædagog på Tårnhuset, der er et fynsk botilbud for voksne mennesker med autisme

GAV BORGEREN EN SKØN FERIE

Casper går efter at opfylde borgernes behov – ikke sine egne. Vi har lige været på to dages sommerhusferie sammen med en borger, der ikke har noget verbalt sprog, og Casper var rigtig god til at finde ud af, hvad der skulle til for at gøre netop ham glad. Fx havde Casper planlagt, at vi skulle sejle frem og tilbage med færgen til Als, fordi han ved, at borgeren er vild med vand og både. Men vi skulle ikke fra borde på Als, fordi det ville give for mange stimuli. Samtidig med de nye oplevelser sørgede Casper hele tiden for at skabe genkendelighed, selv om vi var et nyt sted. Vi gennemførte morgenrutinen, helt som vi plejer at gøre på bostedet: Samme shampoo, samme håndklæder og samme rækkefølge, så vi fx vaskede håret før kroppen. Det gjorde borgeren tryk og rolig, og på den måde lykkedes det at opretholde en hensigtsmæssig adfærd for borgeren. På trods af nye omgivelser.

Hørt!

Min mor elskede alkohol højere end hun elskede mig. I dag ved jeg, at jeg har ret til at blive elsket – og at jeg har ret til at elske andre.

Amanda, tidligere anbragt

Øjeblikket

– En dag kommer en dreng, jeg har ansvar for, råbende ind med ordene 'fuck – jeg gider ikke være det her lortested'. Han kaster et glas vand, der splintres. Jeg sidder hos ham og siger roligt: 'Jeg kan godt se og høre, du ikke har det så nemt i dag. Vil du tale med mig om det?' Jeg får kun grove ord igen. Men jeg bliver ved med at insistere på, at han betyder noget for mig, og at jeg gerne vil ham, uanset om han kaster med ting eller siger skældsord. Drengen begynder at fortælle mig om hans dyr derhjemme. Og så lægger han hovedet på min skulder og siger: 'Du er bare så sød, jeg kan godt lide at være sammen med dig.'

– Else Madsen, socialpædagog